

Citroën na dveh kolesih

Prvi francoski maxi motocikel poganja citroënove bokser motor – V prvi seriji bo narejeno petnajst motociklov

Francoska motociklistična industrija že leta temelji le na proizvodnji motorjev in lažjih motociklov – predvsem mopedov. Čeprav so francoski konstruktorji že večkrat dokazali svoje napredne ideje, spomnimo se le motocikla Elf X namenjenega hitrostnim tekmovanjem, pa ne premorejo motocikla srednje ali težke kategorije, ki bi ugledal serijsko proizvodnjo.

Zato francoski motoristi navdušeno pozdravljajo poizkus firme BFG iz Chamberya, ki je sklenila na osnovi domačih komponent izdelati maxi motocikel z izrazito tutričnim mavdihom.

V –francosko avanturo– so se podali aeronavtični inženir L. Boccard, tehnik D. Favari in menažer T. Grang – iz začetnic priimkov izvira tudi ime firme. Začetki segajo v leto 1978, ko je trojica podjetnežev s pomočjo bančnega kredita pognala v tek firmo, ki si je zadala skonstruirati motocikel iz domačih komponent, spodnjo prostornino motorja pa so omejili na 500 kubikov. Najpripravnnejši je bil bokser motor Citroenovega GS-a 1300. Preizkušen zračno hlajeni motor, zagotovljeni rezervni deli po ugodnih cenah in močno razvijana servisna mreža so bili glavni aduti, ki so nagnili odločitev. Več težav je bilo pri izbiri ostalih komponent sodobnega motocikla. Če izvzamemo proizvajalca odličnih motociklističnih gum Michelin, v Franciji ni industrije, ki bi zagotovila odgovarjajoča kolesa, zavorne sisteme in vzmetenje v zadostnih serijah in po konkurenčnih cenah.

Slika prikazuje cevno konstrukcijo okvirja, ki je dala odlične rezultate. Motor je obešen v okvir, menjalnik nosi zadnjo nihajočo vilico

BFG 1300 je na poskusnih vožnjah dokazal odlične vozne lastnosti. Na sliki je motocikel še v fazi preskusnega laboratorija.

Motor je obešen pod okvir, ki ga sestavlja tradicionalno palicje iz ravnih, okroglih cevi. Menjalnik predstavlja nosilni del v katerega je vpeta zadnja nihajoča vilica, v kateri se skriva tudi kardanski prenos moči na zadnje kolo. Vzmetenje – nič posebnega. Spredaj običajna oljno vzmetna vilica, zadaj dva blažilnika z možnostjo naravnjanja trdote vzmeti.

Po besedah konstruktorjev motocikla sam nič revolucionarnega. Največ pozornosti pač velja motorju, ki je vzet iz avtomobila in je zato doživel nekaj konstrukcijskih sprememb. Glavni posagi so doleteli ohišje sklopke (Citroenova enokolutna suha sklopka) in

menjalnik – tri gredi in pet stopenj. Prenos moči na kolo pa je, kakor smo že zapisali, prek kardanske gredi.

Čeprav je pogonski agregat na kolo zelo zajeten dimenzij, pa je klijub vsemu kar za 4 cm ožji od BMW-jevega bokserja. Toda k zajetnosti pripomore ventilator za hlajenje motorja, ki motociklu daje prav nenaiven videz. Motor razvija 70 KM pri 5700 o/min. To so v motociklističnem svetu za 1300 kubičnih motor skromne zmogljivosti. Toda pomembnejši je navor motorja. Celih 10,5 kpm pri 11 3250 o/min. To pa je podatek, ki obljublja idealne zmogljivosti za dolge, turistične vožnje in porabo goriva le 7,5 litra na sto prevoženih kilometrov.

Razen avtomobilskoga motorja pa daje motociklu svoj čar tudi sodoben design. Aerodinamičen oklep, sedež z rezervoarjem in blok z armaturno ploščo so izdelani iz ojačane poliesterske smole. Z uporabo poliestra je imel oblikovalec svobodne roke pri oblikovanju »karoserije«, hkrati pa je uspel konstruktorjem »ustaviti« težo motocikla pri 254 kg.

Konstruktor je predvidel ceno (preračunano v dinarje) okoli 140.000 dinarjev in poizkusno serijo 15 motociklov, ki jih bodo razstavili v vseh večjih francoskih prodajalnah motociklov. Ugoden sprejem pa bo odpri pot letni proizvodnji 400 motociklov.

M. GUSTINČIČ

